

hedsledelsens og arbejdernes stilling, og generaldirektøren omtaler i denne forbindelse det seminar om arbejderoplysning, der i august-september 1957 blev afholdt i København i samarbejde med det danske regeringsudvalg for teknisk bistand.

Om organisationens arbejde med fastsættelse af normer (konventioner og henstillinger) siges det i rapporten, at man i højere grad har haft opmærksomheden henvendt på gennemførelsen af bestående normer end på udarbejdelsen af nye normer, undtagen hvor det har drejet sig om særlige spørgsmål af større international interesse, såsom afskaffelse af tvangsarbejde, eller af interesse for en gruppe lande, såsom spørgsmål vedrørende indfødte befolkninger, hvor nye normer syntes at være påkrævet.

Et afsnit af rapporten omhandler organisationens bestræbelser for opnåelse af en højere levestandard, herunder navnlig hvad organisationen har foretaget sig for at fremme den økonomiske udvikling i de underudviklede lande. Arbejdet har i disse lande først og fremmest været koncentreret om følgende spørgsmål: Uddannelse af fagarbejdere, arbejdsledere og instruktører; produktivitets- og beskæftigelsesproblemer; lønninger og lønpolitik.

Organisationens arbejde med hensyn til gennemførelse af social tryghed har i de senere år omfattet 2 hovedopgaver, nemlig fremme af en sund socialpolitik i de lande, der er under industriel udvikling, og løsning af problemer, der står i forbindelse med, at det sociale arbejde antager en mere og mere international karakter. Den førstnævnte opgave søges løst gennem et teknisk bistandsarbejde i de enkelte lande og gennem videregående uddannelse af socialt personale på regionalt grundlag, f. eks. ved sociale seminarer om planlægnings-, administrative og statistiske problemer og ved stipendier i henhold til programmet for teknisk bistand for at gøre det muligt for personale, der er beskæftiget med arbejdet for social tryghed, at studere enten i ILO's hovedkvarter eller i lande, der har mangeårige erfaringer i arbejdet med social tryghed. For så vidt angår de internationale problemer i forbindelse med social tryghed, peges specielt på de praktiske problemer, der er forbundet med vandrin-

gen af arbejdere mellem lande, hvor der findes socialforsikringsordninger. Om forskellige sider af dette spørgsmål er der vedtaget en række internationale konventioner, herunder ILO-konventionen om bevarelse af indvandrede arbejderes ret til sociale ydelser af 1935 og ILO-konventionen af 1949 om udvandring med henblik på beskæftigelse.

Ved siden af bestræbelserne for en højnelse af levestandarden har spørgsmål vedrørende menneskerettighederne haft en fremskudt plads inden for det internationale arbejde. ILO har søgt dels at beskytte de elementære menneskerettigheder, der er af afgørende betydning for opnåelsen af dens formål, dels at fremme anerkendelsen af disse rettigheder i alle lande. I de senere år har organisationens virksomhed især været rettet imod fagforeningsrettigheder, tvangsarbejde og forskelsbehandling i beskæftigelse og erhverv.

I rapportens 2. og afsluttende kapitel gøres der rede for ILO's program og virksomhed i det forløbne år. Programmet koncentrerede sig om visse, klart afgrænsede områder efter konferencens og styrelsesrådets beslutning: undersøgelse af de sociale virkninger af automatisering; atomenergi og andre nye tekniske fremskridt; fremme af samarbejdet mellem arbejdsgivere og arbejdere; arbejderoplysning; anerkendelse af grundlæggende menneskerettigheder på de økonomiske og sociale områder.

Under generaldebatten kom en række talere, herunder den schweiziske præsident *Thomas Holenstein* ind på den forskydning, der i de senere år var sket i forholdet mellem den del af organisationens virksomhed, der vedrører vedtagelse af konventioner og henstillinger, og den del af denne virksomhed der består i iværksættelse af praktiske foranstaltninger som f. eks. teknisk bistand. Der blev herunder givet udtryk for stor anerkendelse af den indsats, organisationen havde ydet med hensyn til teknisk og økonomisk bistand til de underudviklede lande. Samtidig fremhævede en række repræsentanter for de modtagende lande det behov, der forelå for en yderligere udbygning og forøgelse af hjælpen på dette område. I denne forbindelse kan nævnes, at den engelske arbejdsminister *McLeod* i sit indlæg